

Српска напредна странка је од самог оснивања праћена сумњом да је нови тројански коњ Запада, али већина грађана који су јој указали поверење ипак није очекивала да ће се њен водећи двојац тако темељно и радикално одрећи свог ранијег тврдокорног национализма и тако лако претворити у заговорника безалтернативне проевропске политике. Очекивања да ће СНС заочити промашено срљање ка ЕУ су се после неколико месеци нове владе показала као потпуно бесмислена, а Николић и Вучић су са Дачићем увелико повели надметање за најдражег сарадника Европске уније, утркујући се ко ће више уступака да понуди.

После премијерових иницијатива о столица Косова у УН, огласио и председник Николић најавом да ће српске „паралелне“, односно легалне институције на Косову престати да постоје, а да ће их заменити косовске које воде Срби, док је јучерашњи интервју Александра Вучића Фонету показао да је његов преображај од некадашњег тврдокорног националисте у твдокорног Европљанина дефинитивно завршен. [\[1\]](#)

Напредњаци су успели да дођу до власти пре свега захваљујући Тадићевом ризику, али и изборном кампањом која је наговештавала извесне промене у промашеној политици евроинтеграција. Међутим, иако су последња истраживања јавног мњења показала да чланство у ЕУ жели само 41% грађана, Вучић је као императив свог политичког деловања поставио борбу за добијање датума за преговоре о чланству, док у својим јавним наступима, укључујући и јучерашњи, оставља утисак да се од некадашњег радикализма није ослободио, осим што му је уместо Србије нови фетиш постала Европска унија, у коју је он спреман да нас утера желели ми то или не.

Говорећи о могућности добијања датума, Вучић је ипак био довољно искрен да наговести могућност да га Србија опет не добије, или да добије отпочињање преговора без датума, а да ће вероватно Немачка имати још неке нове услове, али ипак наводи да „ни у том случају Србија не би одступила са европског пута, који је, како се наводи, неповратан.“ Ово потурање образа ради шамара из Европе сасвим подсећа на Бориса Тадића, док у наставку интервјуа Вучић звучи сасвим ЛДП-овски, када наглашава да је сада најважније да се у Србији промени "стање нашег духа и свести", а затим пореди данашњу Србију са Немачком после Другог светског рата, која је, како је рекао, „била разорена и уништена“ али којој "није помогао Маршалов план, већ њихов дух, марљивост и жеља да земља иде напред“. Поређење Србије са нацистичком Немачком омиљена је теза радикала Друге Србије, која се такође форсира у Берлину, и за неверовати је да Вучић није знао шта је рекао и какве последице по Србију може имати прихватање тезе коју у Србији већ годинама промовишу не само Чеда Јовановић већ и Наташа Кандић и Соња Бисерко.

Ако је желео да додатно омекша своје домаћине пред пут у Берлин, то је урадио на врло несмотрен и погрешан начин, а ова изјава би заиста могла да се уврсти у анале српске политичке патологије, посебно пошто је изашла из уста човека који је током 90-их стајао раме уз раме са Војиславом Шешељем, једним од главних твораца савременог српског националистичког примитивизма, који је у највећој мери друштво и повео до дна.

У свом надахнућу, Вучић жели да разорену и понижену Србију подигне на ноге и промени јој свест, по „цену да садашња власт буде и срушена“, и уједно најављује и рушење зграде Генералштаба, на чијем месту би парама шеика из Емирата подигао луксузни хотел. Хотел уместо Генералштаба, који је уз то и споменик културе, а и НАТО бомбардовања, симболично показује какву нам Србију Вучић нуди, истовремено показујући и правац његове метаморфозе – од фанатичног следбеника војводе Војислава Шешеља до „цивилизованог Европљанина“, који је спреман да поруши један од најважнијих споменика савремене архитектуре у Србији да би „држава направила озбиљан посао и узела озбиљан новац“. При томе, на овом, споредном питању из њега искачу старе и ауторитарне склоности, када каже да, „они који се томе противе могу да спрече тај пројекат ако имају већину, али он никада неће пристати на ту врсту компромиса.“

Вучић, Тадић или Јовановић?

Пише: Младен Ђорђевић
петак, 15 фебруар 2013 20:14

[Da li Vuk / Anselmić može biti kandidat za samostalnu političku stranku? | Blic.rs](#)